

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

17 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Nicolae Gordilă,
Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, declarat de inculpatul **Duminică Victor Ion**, născut la 03 iunie 1983, originar și locuitor în or. Telenești, str. Frunze 19.

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 27.03.2013– 18.04.2013;
- instanța de apel: 22.05.2013- 11.06.2013;
- instanța de recurs: 05.11.2014- 17.12.2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 18 aprilie 2013 Duminică Victor a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod Penal la 4 (patru) ani închisoare fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, la 04 februarie 2013, inculpatul Duminică Victor, cunoscându-se la gara auto din orașul Orhei, cu cet. Vasilachi Pavel și aflînd că acesta intenționa să plece spre orașul Sanct-Peterburg din Federația Rusă, intuind că el are cu sine bunuri și bani, în scopul sustragerii lor, l-a indus pe Vasilachi Pavel în eroare, încredințându-l că și el pleacă într-acolo, dar cu automobilul propriu. I-a propus lui Vasilachi Pavel să meargă împreună cu el, convingîndu-l că astfel, drumul îl va costa mult mai ieftin. Cu o mașină de ocazie, ambii s-au deplasat pînă lîngă satul Bușăuca, r-nul Rezina, unde Duminică Victor îl încredințaseră pe pătimit, că se află automobilul său. Aproximativ pe la ora 13.30, în timp ce mergeau pe jos de la traseul central spre satul Bușăuca, Duminică Victor ademenindu-l pe Vasilachi Pavel într-un loc mai dosit de la drum, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față, iar cînd acesta a căzut jos, amenințându-l cu aplicarea violenței, i-a sustras în mod deschis bunuri, pricinuindu-i o daună materială în sumă totală de 3980 lei. Cerîndu-i părții vătămate ca timp de 30 min. să stea pe loc, inculpatul, cu bunurile și banii sustrași a ieșit, iar la traseul central, de unde mai apoi,

s-a deplasat la fratele său în satul Olișcani, r-nul Șoldănești, unde la 06.02.2013 a și fost reținut.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel și avocatul I. Gandrabur în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate în baza art. 187 alin. (1) Cod penal.

În argumentarea apelului declarat avocatul a invocat că, sentința de condamnare este neîntemeiată și nemotivată, bazată în exclusivitate pe presupuneri care se contrazic reciproc, lipsită de un suport probatoriu, fapt ce ne permite de a o califica ca fiind una ilegală.

La pronunțarea sentinței instanța de fond nu a ținut cont de înscrisurile audio, apreciindu-le critic. Ca motiv de apreciere critică judecătorul a indicat, că în privința pătimitului a fost aplicată violență din partea rudelor inculpatului. Presupunerea aceasta nu este probată prin careva probe. A considerat că demersul de recalificare a acțiunilor inculpatului fost respins neîntemeiat. Pătimitul a depus primele explicații fiind sub influența colaboratorilor de poliție, iar în ședința judiciară a dat declarații în prezența judecătorului, procurorului, inculpatului și apărătorului inculpatului. Totodată, a fost preîntîmpinat de răspundere pentru declarațiile false și s-a semnat pentru aceasta. Mai mult ca atât, actul de expertiză demonstrează, că excoriația pe față putea să fie de la lovitură cu un obiect contondent.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, a fost respins apelul ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a stabilit vinovăția inculpatului în baza art.187 alin.(2) lit. e) Cod penal, după semnele calificative: *„Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei”*.

Vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii încriminate se dovedește de probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și verificate în cadrul instanței de apel și anume: declarațiile părții vătămate, a martorului Perlog Andrei, de materialele probatoare care au fost verificate în instanța de apel, cum ar fi: - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, raportul de expertiză medico-legală nr.18 din 07.02.2013, procesul - verbal din 18.02.2013 de examinare a obiectelor găsite și ridicate de la inculpat și procesul-verbal de confruntare din 19.02.2013 dintre învinuitul Duminica Victor și partea vătămată Vasilachi Pavel.

Ce ține de argumentele inculpatului precum că nu i-a aplicat lovituri părții vătămate Vasilachi Pavel, instanța de apel a menționat că nu și-au găsit confirmare,

deoarece sunt în contradicere cu probele din dosar, inclusiv și cu declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale.

Afirmațiile inculpatului și anume solicitînd reîncadrarea acțiunilor sale din art. 187alin.(2) lit. e) Cod renal, la art. 187 alin. (1) Cod penal, nu și-au găsit confirmare, considerîndu-le ca fiind date în scopul apărării și aplicării unei pedepse mai blînde, pentru fapta comisă.

La determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond a ținut cont de revederile art. 75-77 Cod penal adică, de caracterul și gradul prejudiciat al faptei săvîrșite, și anume că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor grave, de persoana celui vinovat, de rolul lui la săvîrșirea infracțiunii, de circumstanțele cauzei care atenuază (nu au fost stabilite), ori agravează (săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare) răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

5. Împotriva decizie, inculpatul la 24 iunie 2014 a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel pentru recalificarea acțiunilor în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, deoarece inițial acțiunile dînsului au fost calificate greșit și nu sunt probe ce confirmă vinovăția sa.

6. În referința depusă procurorul a solicitat respingerea recursului, deoarece motivele invocate nu constituie o eroare de drept care ar fi temei de casare a deciziei recurate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva decizie instanței de apel, în camera de consiliu, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind declarat peste termen din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, *termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.*

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel în prezența inculpatului și a avocatului acestuia, dispozitivul deciziei a fost pronunțat la 11 iunie 2013, iar decizia motivată a fost pronunțată la 04 iulie 2013 în prezența procurorului, inculpatului și avocatului acestuia potrivit procesului verbal al ședinței de judecată (f. d. 133), iar conform recipisei (f. d. 141), copia deciziei i-a fost înmînată inculpatului sub semnătură în aceeași zi.

Aceste momente certifică faptul că termenul de 30 de zile de contestare cu recurs ordinar a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală, nu a fost respectat, deoarece recursul ordinar a fost declarat de inculpat la 24 iunie 2014, prin urmare, Colegiul penal consideră că recursul a fost depus peste termen, or termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca fiind declarat peste termen,

deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 05 august 2013, iar inculpatul ori avocatul acestuia au avut reală posibilitate de a face cunoștință cu materialele cauzei penale și de a declara recurs în termenul stabilit de lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar declarat de inculpat este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, declarat de inculpatul Duminică Victor, în propria cauză penală, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 14 ianuarie 2015.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu